

“Vesti bune pentru trestia franta si mucul care mai arde inca” – Isaia 42:1-7

11 ianuarie 2004

Pastor Michael L. McCoy

Predica tradusa de un membru al

Bisericii Lutherane Our Redeemer din Emmett, Idaho

Iesiti la iveala, luminati caci v-a venit Lumina; si Slava Domnului a rasarit asupra voastra! Amin.

Dragi botezati,

Deseori necazurile si suferintele multe pe care le infruntam in timpul vietii pe acest pamant ne lasa indurerati si cu inima franta. O infatisare si o dispozitie deprimata ii fac pe multi sa-si inchida ochii si sa planga. Ei sunt ca o tulpina de porumb sau un fir de grau, in mijlocul vietii, culcati la pamant dintr-o data de vanturile acestei lumi – un adolescent lovit care intreaba, “De ce e atata durere in relatia dintre un baiat si o fata?” Deci isi inchid ochii inlacrimati si sufera. Cei in varsta, pe masura ce puterea fizica scade, simt poverile grele ale zilelor ce au trecut si pacatele lor intunecate. Deci isi inchid ochii suferinzi, inlacrimati si ii doare. Parinti si sotii sunt loviti de tragedie si isi cerceteaza sufletele pentru raspunsul la intrebarea la care Dumnezeu nu a promis sa raspunda.

Necazurile acestei vietii sunt multe si variate. Copii, tineri, adulti si cei in varsta trec prin ele si nu sunt imuni la evenimentele care ne fac sa suferim fizic, emotional, mintal si chiar spiritual. Parcurgem scenariile o data si inca o data, si apoi inca o data in incercarea de a schimba trecutul si de a forma viitorul. Ne punem intrebari cu privire la noi si ne punem intrebari cu privire la Dumnezeu. “Esti acolo Dumnezeule? Esti aici Dumnezeule? Iti pasa? Mai sunt inca crestin? Mi-a mai ramas inca vreun pic de credinta? Credinta mea in Dumnezeu se simte la fel de tare ca o trestie aplecata, rupta la pamant si la fel de vie ca si mucul abia fumegand, mocnit al unei lumanari. Am nevoie sa stiu ca Tu ma iubesti, Dumnezeule, dar in situatia mea mocnita, lovita, imi este aproape frica sa aud ce ai de spus.”

O oameni dragi ai Domnului Dumnezeu, asculati va rog Cuvantul Lui din lectura Vechiului Testament pentru ziua de astazi si veti auzi ...

... Vesti bune pentru trestia franta si mucul care mai arde inca!

Iata! Slujitorul Meu pe care Il sprijinesc, Alesul Meu in care sufletul Meu isi gaseste placerea! Mi-am pus Duhul Meu asupra Lui; El va aduce neamurilor judecata. El nu va striga, nici nu-Si va ridica vocea, nici nu-si va face glasul auzit pe ulite. Trestia franta El nu o va zdrobi si mucul ce mai arde inca El nu-l va stinge; El va aduce judecata dupa adevar. El nu va da gres, nici nu se va descuraja pana nu va stabili dreptatea pe pamant; si ostroavele vor astepta legea Lui.” Asa vorbeste DOMNUL Dumnezeu, Care a creat cerurile si le-a intins, Care a intins pamantul si tot ce vine de la el, Care a dat suflare oamenilor de pe el, si Duh celor ce pasesc pe el: “Eu, DOMNUL, Te-am chemat in neprihanire si Te voi tine de mana; Te voi pazi si Te voi da ca legamant oamenilor, ca lumina neamurilor, sa deschizi ochii orbi, sa eliberezi prizonierii din temnita, cei care stau in intunericul inchisorii.

Pana aici Cuvantul inspirat si fara greseala al Domnului Dumnezeu nostru.

In vesnicie Consiliul Divin a luat hotararea si a decretat ce trebuie facut pe, cu si pentru acest pamant. Domnul Dumnezeu Atotputernic, Tatal, Fiul si Duhul Sfânt l-a ales pe Cel care sa mearga in lumea pacatoasa. Fiul vesnic al lui Dumnezeu, nascut de Tatal din vesnicie, va fi Slujitorul. El este Cel Ales trimis in misiune. De pe tronul Sau vesnic si nemuritor, din splendoarea raiului unde nu este nici o picatura de intuneric, nici o banuiala de pacat – din locul unde neprihanirea, sfintenia si dreptatea perfecta triumfau fara exceptie – din locuinta lui Dumnezeu unde nu poate sa fie niciodata nimic sau nimeni cu vreun pacat – din acel loc perfect va veni Fiul.

Si El a venit, - Dumnezeu cu noi. *Si Domnul i-a spus lui Moise, “Nu te apropia de acest loc. Scoate-ti sandalele din picioare, pentru ca locul pe care stai e pamant sfant.” Pe langa asta El a spus, “Eu sunt Dumnezeul tatalui tau – Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeu lui Isaac si Dumnezeul lui Iacov.” Si Moise si-a ascuns fata, pentru ca i-a fost frica sa se uite la Dumnezeu (Exodul 3). Duhul Sfânt scrie Cuvintele Tatalui catre noi prin profetul, instiintandu-ne, Iata! Slujitorul Meu pe care Il sprijinesc, Alesul Meu in care sufletul Meu isi gaseste placerea! Mi-am pus Duhul Meu asupra Lui; El va aduce neamurilor judecata.*

Judecata pentru neamuri! – judecata perfecta pentru voi! – judecata sfanta pentru mine! O Dumnezeu drag, nu suntem decat trestii frante si mucuri fumegande. Tu vrei sa fim la inaltimea, sa ne incadram si sa fim cantariti in cumpana ce dezvaluie totul a dreptatii Tale divine? Si *DOMNUL i-a spus*

lui Moise: “Spune-i lui Aaron fratele tau sa nu intre oricand in Locul Sfânt dincolo de perdea, inaintea scaunului indurarii care este pe chivot, ca sa nu moara; caci Eu ma voi arata intr-un nor, deasupra scaunului indurarii” (Leviticul 16). El vine in templu si nimeni nu poate intra cu vreun pacat dupa el sau ea in Locul Prea Sfânt. Intr-o zi Isaia este in templu, sta inspaimantat si striga, “Vai mie, caci sunt pierdut! Pentru ca sunt un om cu buze prihanite, si locuiesc in mijlocul unui popor cu buze prihanite; caci ochii mei L-au vazut pe Rege, pe DOMNUL ostirilor” (Isaia 6).

Domnul vine si El nu poate fi stapanit ca ceilalti dumnezei – ca altarele Dianei fasonate de mainile murdare ale argintarilor (in engleza “silver smith”), sau ca Moroni creat de mintea intunecata a unui alt “smith” (joc de cuvinte - aluzie la Joseph Smith intemeietorul bisericii mormone). *El va aduce neamurilor judecata. El nu va striga, nici nu-Si va ridica vocea, nici nu-si va face glasul auzit pe ulite.* Cuvintele dau impresia unei masini fara emotii sau mila, un motor divin venit sa consume ce nu este sfânt si drept si perfect si bun. Putem intreba intr-adevar, *“cand va veni Fiul Omului, va gasi El credinta pe pamant?” (Luca 18).* De fapt, putem personaliza si sa ne intrebam, *“Va gasi El credinta in sufletul meu?”*

Vine o zi mare si teribila atunci cand Domnul Dumnezeu paraseste templul si Isi continua calatoria ca sa vina la noi. Intrupat prin Duhul Sfânt, El calatoreste cei cativa centimetri inainte de a Se implanta in peretele uterin al unei fecioare evreice. Cand o face si cand aceasta intrupare e dezvaluita, trestiiile frante din toata lumea descopera ca Domnul Dumnezeu nostru nu este numai sfânt, neprihanit, drept si perfect, ci si plin de har, iubitor, bun si indurator. Ca si Iona, Domnul locuieste pentru un timp in pantecul uneia dintre creaturile Sale si indura calatoria stresanta, dificila, cu ghionturi catre Betleem. Cand o face, mucerile fumegande de-a lungul pamantului afla Vestea Buna ca *legea a fost data prin Moise, dar harul si adevarul au venit prin Isus Hristos (Ioan 1).*

Slujitorul pe Care Il iubeste tatal Isi continua inca misiunea. Copilul e luat pe sus inspre Egipt inainte ca agentii lui Irod sa-L poata ucide. El isi urmeaza tatal adoptiv in Galileea si creste cu fratii si surorile Lui dupa mama. Dupa doisprezece ani de la Conceptia Lui imaculata si Nasterea Lui minunata, El se intoarce la templu. Cu har si indurare, El le pune intrebari si le raspunde rabinilor. Cu dragoste si bunatate, El raspunde la intrebarea mamei Sale, *Nu stiati ca trebuie sa fiu in casa Tatalui Meu? (Luca 2).*

El inca vine. Douazeci de ani mai tarziu, El paseste peste o parte mica a fetei acestui pamant. Varul Lui Il vede si indreapta poporul Lui catre Isus, *Iata Mielul lui Dumnezeu Care ridica pacatul lumii (Ioan 1)*. Dumnezeu ne surprinde pe masura ce incepem sa realizam ca El nu a venit sa judece ci sa devina obiect al propriei Lui Legi, facand asta de dragul nostru. *Cand se implinise vremea, Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Lui, nascut dintr-o femeie, nascut sub lege, ca sa-i rascumpere pe cei ce erau sub lege, ca sa putem primi infierea ca fii (Galatieni 4)*.

Surprinzator. Tulburator. Acest Dumnezeu Care este atat de sfant si drept si neprihanit si perfect, a venit la noi, nu ca sa-si ceara ce i se cuvenea, ci ca cel mai umil dintre slujitori. Stim ce a simtit Ioan in acea zi cand *Isus a venit din Galileea la Ioan la Iordan ca sa fie botezat de el. Si Ioan a incercat sa-L impiedice spunand, "Eu trebuie sa fiu botezat de Tine si Tu vii la mine?" Dar Isus a raspuns si i-a spus, "Acum lasa sa fie asa, pentru ca asa se cade ca noi sa indeplinim toata neprihanirea" (Matei 3)*. Neprihanirea pe care Dumnezeu o cere de la noi, El o revarsa asupra noastra. Credinta pe care o cere Dumnezeu de la noi, El ne-o da.

Oameni dragi, iata Dumnezeul vostru! El sta in apa Iordanului pentru voi. In botezul Sau, El sfinteste apa pentru ca orice apa pamanteasca s-ar folosi in Numele Dumnezeul Trinitar sa ne fie acordate binecuvantarile botezului pe care Hristos le-a castigat pentru noi. *Caci fagaduinta este pentru voi si pentru copiii vostri (Faptele apostolilor 2)*.

Dupa ce fusese botezat, Isus a iesit imediat din apa; si iata, cerurile s-au deschis pentru El si El a vazut Duhul lui Dumnezeu coborand sub forma unui porumbel si pogorandu-se asupra Lui (Matei 3). Nu prin sentinta de condamnare ci prin har divin Dumnezeu le spune trestiiilor frante Vestea Buna, *Iata! Slujitorul Meu pe care Il sprijinesc, Alesul Meu in care sufletul Meu isi gaseste placerea! Mi-am pus Duhul Meu asupra Lui; El va aduce neamurilor judecata*.

Isus a venit la oameni care sufereau si se zbateau. El i-a intarit pe cei cu inima franta, dandu-le pacea pe care lumea nu o poate da. El i-a eliberat pe oameni din robia pacatului si i-a eliberat din inchisorile pe care le facusera chiar ei. A dat vorbire unora si vedere altora. *Asa vorbeste DOMNUL Dumnezeu, Care a creat cerurile si le-a intins, Care a intins pamantul si tot ce vine de la el, Care a dat suflare oamenilor de pe el, si Duh celor ce pasesc pe el: "Eu, DOMNUL, Te-am chemat in neprihanire si Te voi tine de*

mana.” Nu e de mirare ca de indata ce Isus a iesit din apa s-a auzit un glas din cer, spunand, “Acesta este Fiul Meu prea iubit, in Care Imi gasesc placerea” (Matei 3).

Fiul lui Dumnezeu a continuat in misiunea Lui. A calatorit catre Ierusalim, mancand Noul Paste cu ucenicii Lui, spalandu-le picioarele, asudand Sange in Gradina Ghetsimani si indurand ridiculizarea, batjocura, bataile, tortura si procesele oamenilor. A dus povara drugului crucii pe ulitele Ierusalimului, facand asta fara sa ridice un glas separat. Deci acum, putem intelege ce a vrut sa spuna Isaia cand a scris Cuvantul Domnului, *El nu va striga, nici nu-Si va ridica vocea, nici nu-si va face glasul auzit pe ulite.*

Fiul Domnului Dumnezeu Atotputernic, in ascultare supusa fata de Tatal Sau, S-a lasat sa fie rastignit. A dus povara Legii depline a lui Dumnezeu si intreaga reactie divina la pacat in timp ce suferea si murea pe lemnul teribil al Calvarului. Acum deci, putem intelege ce a vrut sa spuna Isaia cand a scris Cuvantul Domnului, *El va aduce neamurilor judecata. ... El va aduce judecata dupa adevar. El nu va da gres, nici nu se va descuraja.*

El inca a continuat. Atat de importanta era misiunea acestui Slujitor ca nici moartea, nici iadul, nici Satana, nici hoardele iadului, nici mormantul, nici piatra in chip de usa, nici pecetile, nici strajerii, *nici stapanirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici lucrurile care vor urma, nici inaltimea, nici adancimea, si nici un alt lucru creat (Romani 8)* nu-L vor putea impiedica pe Domnul Dumnezeu Atotputernic sa-Si desavarseasca lucrarea pentru voi.

El a trecut prin iad ca sa castige dreptul ca voi sa fiti in rai. Se poate ca tu sa te simti ca o trestie franta pusa la pamant si ca credinta ta mai are doar un pic de viata. Poate ca starea ta spirituala a suferit un atac puternic si crezi ca credinta iti este devastata pentru ca pare sa fie numai un pufait mocnit de fum. Intr-adevar s-ar putea sa fie asa, dar oameni dragi, sa nu credeti nici o clipa ca Domnul are vreo dorinta sa va distruga credinta. El nu va scoate un fierastrau divin sa taie si sa anihileze pe cei cu credinta slaba. El nu e gata sa arunce o galeata cu apa sfanta pe un muc de candela ce abia mai mocneste. Intr-adevar, *trestia franta El nu o va zdrobi si mucul ce mai arde inca El nu-l va stinge*

E o Vestea Buna pentru trestia franta si mucul ce mai arde inca! In primul rand, prin acest Cuvant al DOMNULUI Dumnezeuul vostru, puneti acel

balsam dulce pe propriile voastre suflete in aceasta zi si pentru atatea zile cate va sunt date aici. In al doilea rand, deveniti slujitorul prea iubit trimis din Casa Domnului. Plecati din locul acesta sfant, iesiti pe usile acelea si impartasiti cu altii pe care ii intalniti. Cu adevarat sunt oameni pe care ii stiti care sufera si pun aceleasi intrebari pe care le-ati pus voi si la care L-am auzit pe Dumnezeu raspunzand astazi. Ei sunt prietenii si vecinii vostri si de multe ori ei stau in intunericul disperarii si se intreaba daca este vreo veste buna de la Dumnezeu in care sa creada si de care sa se agate si sa nu-i mai dea drumul. Sunteti indemnati sa-i invitati sa vina cu voi la orele de studiul Bibliei si la serviciul divin. Invitati-i sa vina si apoi aduceti-i cu voi ... ca si ei, impreuna cu voi sa poata auzi Vestea Buna ca sunteti iertati in Numele Tatalui si al (+)Fiului si al Sfantului Duh. Amin.

Iata! Slujitorul Meu pe care Il sprijinesc, Alesul Meu in care sufletul Meu isi gaseste placerea! Mi-am pus Duhul Meu asupra Lui; El va aduce neamurilor judecata. El nu va striga, nici nu-Si va ridica vocea, nici nu-si va face glasul auzit pe ulite. Trestia franta El nu o va zdrobi si mucul ce mai arde inca El nu-l va stinge; El va aduce judecata dupa adevar. El nu va da gres, nici nu se va descuraja pana nu va stabili dreptatea pe pamant; si ostroavele vor astepta legea Lui.” Asa vorbeste DOMNUL Dumnezeu, Care a creat cerurile si le-a intins, Care a intins pamantul si tot ce vine de la el, Care a dat suflare oamenilor de pe el, si Duh celor ce pasesc pe el: “Eu, DOMNUL, Te-am chemat in neprihanire si Te voi tine de mana; Te voi pazi si Te voi da ca legamant oamenilor, ca lumina neamurilor, sa deschizi ochii orbi, sa eliberezi prizonierii din temnita, cei care stau in intunericul inchisorii. Amin.